

בקול סדוק וחרישי

מעודי לא שמעתי את לאה מרימה קולה,
או צועקת, או מתרגזת בטונים גבוהים.
והרי היו לה הרבה שנות חיים, והרבה מה
לומר - דרך היסורים והאהבה וגידול הילדים
והמשפחה.

והרי היו לה הרבה שנות עבודה ופעילות
והרבה מה לומר - דרך דעתה הברורה, ושיקול
דעתה הבהיר.

מעודי לא שמעתי את לאה גוערת, נוזפת
או רותחת.

והרי היה לה שעת פטופט ושיחה עם שכנות
וידידות, בנות ונכדים - דרך אשה במשפחה.
אך קולה היה תמיד חרישי, סדוק.

גם בימים האחרונים היתה נושמת אויר
ומתחזקת עם המסיכה בנשימות סדוקות וחרישות.
והרי היה לה עצב הפרידה מעקב - לנצח,
ומלים שאמרה בשתיקה. בכניעה.

עכשיו אני אומרת לך - שלום לאה,
בקול סדוק וחרישי.

כמו שאמרת, כמו שדיברת, כפי שחילית, איך
שהלכת. בשקט.

בקול סדוק וחרישי.

שלום לך, לאה.

משה'לה שרון